

(א) צ"מ לו: י"ג קטו: נדה [ג:]; (ב) דף פ"ה; (ג) שבת ט"ע"א.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הסה ליכא וכו' אכל הכא דפליגי... (ב) תוס' ד"ה אלא וכו'... (ג) רש"י ד"ה אלא וכו'... (ד) רש"י ד"ה אלא וכו'... (ה) רש"י ד"ה אלא וכו'...

ליקוטי רש"י

צ"מ ד"ה אלא וכו'... ד"ה אלא וכו'... ד"ה אלא וכו'... ד"ה אלא וכו'... ד"ה אלא וכו'...

הנהגות וציונים

א) צ"ל רבא כתיב (דפריד) וכו' נכון דרבא חבירה הוה (דק"ס) של... (ב) רש"י ד"ה אלא וכו'... (ג) רש"י ד"ה אלא וכו'... (ד) רש"י ד"ה אלא וכו'... (ה) רש"י ד"ה אלא וכו'...

כל גגות פרק תשיעי עירובין

צ. רבינו חננאל

לנמורי תרביצא עבידא. וסילק עלמו מן הגגין: ב' אמות בגג זה<sup>א</sup>. כרז ספירא ליה לאמר גג שצין הגגין אין מטלטלין צו אלא גד' דאקרי אהדדי: מדהו. לטלטל מאחת מהן לעמוד העומד צרה"ר סמוך לו גזיה י' ורחצ ד': ברמלית ורה"י קא מיבעיא ליה. צממיה כלומר

ברמלית ורה"י קא מיבעיא ליה. וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ד' דאי צממון לו לא הוי עמוד רה"י דנפך צמילואו לגג וכגן דמי אכל כשהוא מופלג אסור אע"ג דדךך למעלה מעשרה משתמש דהוי מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל<sup>ב</sup> הכא מודה כיון דאין נח צמקוס פטור<sup>ג</sup>:

אלא ב' אמות בגג ושתי אמות באכסדרה מדהו. פירש בקונטרס ע"ג תקרה של אכסדרה של צעלים אחרים יותר מצית סאתים להשתא הוי ליה כרמלית אכל תוך אכסדרה לא רצה לפרש דכיון דמקורה לא הוי כרמלית צמא שהוא יותר מצית סאתים כדמוכח צפרק עושין פסין (לעיל דף כה). דאמר' קרפף יותר מצית סאתים וקירה צו צית סאה כו' ומיבעיא ליה צאכסדרה ללא שייך זה כל כך כשם שדירין מלווקין ללא שייך לית זה דירון כל כך כדפי' בקונטרס וצמר הכי צעי צמורה דחויא לדירה טפי וצעי נמי צגג דחורבה כמו צאכסדרה ומלשון הקונטרס משמע דצמורה לא צעי צגג (ג) אלא צקרקע החורבה ור"מ פי' צ' אמות צגג דהוי רה"י וצ' אמות צעמוד שהוא כרמלית שאינו גזיה י' והוא רחצ ד' וחסיעא לגג כרה"י משום דמהני ציה עירוב לטלטל כצולו ולא הוי כשאר כרמלית: או דילמא כיון דמגג צגג אפיר. פי' בקונטרס וטעמא דרצנן משום דקפדי אשינו צעלים קצת קשה דלקמן (ה): אמרינן גג וחצר ומרפסת רשות אחת לרצנן משמע אע"פ שהן של צעלים הרצה: ושמואל אמר אין מטלטלין בו בקונטרס והוא דקאמר ר"מ רשות אחת צממיה לטלטל צ' אמות צזה וצ' אמות צזה אע"ג דלפי המסקנא דמוקי שמואל ציתר מצ' סאתים אחי שפיר דאיכא למוקומי ממני' דלא הוי יותר מצית סאתים מ"מ הוצרך לפרש הקונטרס למאי דסקא דעמיה השתא:

לנמורי תרביצא הוא דעבידא בעי רמי בר חמא שתי אמות בגג ושתי אמות בעמוד מהו אמר רבה<sup>א</sup> מאי קא מיבעיא ליה ברמלית ורה"י קא מיבעיא ליה ורמי בר חמא<sup>ב</sup> אגב חורפיה לא עיין בה אלא הכי קמיבעיא ליה ב' אמות בגג וב' אמות באכסדרה מהו מי אמרינן כיון דלא האי חזוי לדירה ולא האי חזוי לדירה הודא רשותא היא או דילמא כיון דמגג לגג אסור מגג לאכסדרה נמי אסור בעי רב ביבי בר אבבי ב' אמות בגג וב' אמות בחורבה מהו אמר רב כהנא לאו היינו דרמי בר חמא אמר רב ביבי בר אבבי וכו' מאחר אתאי ונצאי אכסדרה לא חזיא לדירה וחורבה חזיא לדירה וכו' מאחר דחזיא לדירה חזיא ליה אם תימצי לומר קאמר אם תימצי לומר אכסדרה לא חזיא לדירה חורבה חזיא לדירה או דילמא השתא מיהא לית בה דירון תיקו גגין השוין לר"מ וגג יחידי לרבנן רב אמר מותר לטלטל בכולו ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד' רב אמר מותר לטלטל בכולו קשיא דרב אדרב התם לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות קשיא דשמואל אדשמואל התם לא הוי יותר מבית סאתים הכא הוי יותר מבית סאתים והני מחיצות למטה עבידן למעלה לא עבידן והוה בקרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה וכל קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד' וכו' קאמיא בגג בין הגגין מטלטלין בכולו בגג שיש לו בית סאתים אבל ביתר מבית סאתים לא יכא מחיצות ושמואל אמר הני מחיצות להבדיל מים עשיות ולא לדירה הלכך אין מטלטלין בה אלא בד' אמות.

קשיא דרב אדרב. דס"ד דלא מינכר מחילה איירי דאי מינכר מחילתא לא היה שמואל אומר אין מטלטלין צו אלא צארצ: הכא דהוי יותר מבית סאתים. ולא אמרינן גוד אסיק לר' מאיר צגגין הרצה אלא צמחיות החיטות כיון דכולן רשות אחת הן אע"ג דלענין כלים שצממו צצית אינו רשות אחת ואמרינן גוד אסיק לשמואל ואם תאמר כיון דשמואל חשיב גג כקרפף לאסור ציתר מצית סאתים אס חס כן צצית סאתים או צצחות נמי יחשב כקרפף צית סאתים שלא הוקף לדירה או לחצר רצנן כמו מקרפף לחצר ולקמן (ה). אמרי' דלרצנן גג וחצר רשות אחת וקרפיפות רשות אחת וי"ל דלירת גג הויא טפי דירה מצקרפף לענין כשאינו יותר מצית סאתים: איתמר ספינה. ציתרה מצית סאתים איירי דפפי' בקונטרס ופליגי אי חשיב מחיצות דספינה כמוקפת לדירה אי לא אכל צצחות מצית סאתים לכולי עולמא הויא מחיילא ומטלטל צה דהא נפשה כולה ד"ל דפסקי רב ושמואל מצית גמליאל צספינה צפ' מי שהוליוהו (לעיל דף כה): ואי אפילו צצחות סאתים אין מטלטלין צה אלא צד' לא היתה נחשבת כד"א כמו צצבת (א) צכל ונקע דוקא מד' אמות ועד צית סאתים אכל יותר מצית סאתים לא: דהא

התם הוא לאכסדרה לא חזיא מנידי לדירה אכל חורבה חזיא לדירה צמיקון מועט או דילמא כו': גגין השוין. שאין צהן גג גזיה מחצירו עשרה ויש הרצה סמוכין יחד: צ"ו. דמשוי להו כוליה חדא רשותא ולא אסרי אהדדי: וגג יחידי צרבנן. שאינו סמוך לאחרים דאפילו לרצנן ליכא דליכר עליה: ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד'. והא דקאמר ר' מאיר רשות אחת הן לטלטל צ' אמות צזה וצ' אמות צזה. וטעמייהו דרז ושמואל מפרשא ואזלא: קשיא דרב אדרב. דא"ר לעיל (פ). צגגין השוין לרצנן דאסרי אהדדי אלמא לא חומר גוד אסיק צמחיות צצמיה להיות מוצדלת<sup>א</sup> ה"צ צגגין השוין לר"מ נהי נמי דהאי לא אסר אהצריה דחדא רשותא משוי להו מניה צני רה"ר העוצרת לפניהם ולאחריהם ולנתייב החיטות אמר רב דלא מניה להו וכן צגג יחידי לרצנן ליתמרו עליה צני רה"ר ומחירות סצציותיו: ומשני התם צין גג לא אמרינן גוד אסיק דלא מינכרן מחילתא שהן מכוסות צגגין הלכך כיון דאמרו רצנן יש חלוק רשותי למעלה וגוד אסיק נמי צצו הני לא אמרי הרי הן פרוצים כל אחד לרשות האסורה לו לפיכך אסור לטלטל צו: אב"ה הכא מחיצות מינכרן. וכן גג יחידי לרצנן: ה"צ התם לא מינכרן מחילתא הכא מינכרן מחילתא: התם צ"בא יותר מבית סאתים. כיון דלית ליה לשמואל גוד אסיק אף צמחיות צצמיהם ואע"פ שאין ניכרות ופולגומייהו קמייתא אליצא דרצנן היא דמשו לכל חד רשותא צצפני נפשיה הוי כל גג וגג מוקף צפני עמנו וצכל חדא ליכא יותר מצית סאתים אכל הכא (ב) דפלגינן אליצא דר' מאיר דמשוי לכוליה כחד וכולן ניתרין צמחיות חיטות יש כהן יותר מצית סאתים והיקף זה דגוד אסיק אינו היקף לדירה להגן צמחיות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עבידן לדור צחללן למטה ולא לדירת גג הלכך מי מסקינן להו הוי מוקף יותר מצית סאתים שלא הוקף לדירה וגג יחידי לרצנן נמי צצאיכא טפי מצית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: מותר צצפ"ה בב"ה. ואפילו ישנה יותר מצית סאתים דהוקף לדירה הוא: להצריח

ב א ב מיי פ"ד מהל'  
שמה הלכה ב עוש"ט  
א"ח פ"י טב טפ"ד ז'  
ג מיי פ"ו מהלכות  
שמה הלכה לה:

רבינו הנגאל

ומודה רב היכא דאפכה  
לספינה על פיה כדי  
לזופתה שאין מטלטלין  
בה אלא בדי אמות והדי  
מילי לזופתה אבל לדוד  
התחתיה הוי הוא כבית.  
וכן אפסדרה בבקעה  
רב אמר מותר לטלטל  
בבולה שפומלל אמר אין  
מטלטלין בה אלא בדי  
אמות והלכתא בכל הני  
שמעתא ככוחה ורבי.  
לרב אליבא דר' יוחנן  
דאמר מותר לטלטל  
בבולן דגנין השוקן כהילי  
הן לטלטל מן הגג לחצר  
התרוויחו (רשות) היחיד  
ינתנו והדין אמאי דין  
מטלטלין מנג לחצר  
משום דרב יצחק בר  
אבדו דמי אמר אמת היה  
ר' מאיר כל מקום שאהא  
מוצא בו רשותו והן  
רשות אחת כגון עמוד  
כרתיי בבוא ר' יוחנן ד'  
אסור לתת עשוי משום  
הל כהי"ד לשמואל  
דאמר אין מטלטלין  
בגון ברשות היחיד גובה  
ר' יוחנן ד' אסור לתת  
בגנין השוקן ובגן יחידי  
לרבנן אלא בארבע משום  
מחיצתא לפניה עבדון  
להצטרות ולא למעלה  
לגנין הדיוקן לה הני גנין  
קטרף יתר מבת סאתים  
נטלטל מנג לקרפ  
לשטל 6) לזמא מפחת  
דדא כי קרפף וקרפף הוא.  
אמר רבה בר ערלא  
יודא שמו יהו הגנין  
גורו לא הני מקרפף  
לקרפף לא יטלטל לזמא  
פחתו דין מן הקרפפין ופיק  
יהו ליה כרתיי. ופיק  
הגנין גבי קרפפיות או  
מפחת מחיצתא וינרא  
מלחא וממנו ולא  
מטלטל. אמר רב  
יהודה בשתמבצא לומר  
לדברי ר' מאיר גנין  
והצורה רשות לעצמן

חשק שלמה על ר"ח  
(6) אולי יצ"ל נטלטל מנג  
לקרפף דהא כי קרפף וקרפף  
הוא אמר רב על עולא גויה  
שמה יפתח הגנין לא הכי וכו'.

רב נסים נאון

פ"ט כל גנות העיר  
ולרב אליבא דר' מאיר  
ליטלטל מנג לחצר  
גזירה משום דרב  
יצחק בר אבדימי. והוא  
שאמר בתחילת הפרק  
(דף פט) אמר ר' יוחנן  
מאיר כל מקום שאהא  
מוצא בו רשותו והן  
רשות אחד כו'.

צ:

דהא איכא מחיצתא. ואפילו לר' יוחנן דאמר גרמי מי שהולאיו  
(לעיל דף מג.) מחילות להצריח מים עשויות היינו דוקא  
לענין יזלא חוץ לחסות דלא שרי להלך אח כולה: ורב איבא  
דר"מ איבא מנג לחצר. לשמואל אליבא דר' מאיר לא מני למיפקר

כרפי' קונטרס לשמואל גנין השוקן  
לר"מ הוי כרמלית לסיפק אין מטלטלין  
מזן לחצר ופסות מצית סאתים נמי  
אע"ג דלא הוי כרמלית מ"מ כיון  
דחשיב ליה לשמואל אין מוקף לדירה  
ליכא למיפקר לטלטל מנג לחצר אע"ג  
לרצנן גג יתר מצית סאתים אסור  
לטלטל ממנו לחצר לשמואל וצפחות  
מצית סאתים שרי מ"מ יאמר שמואל  
לר"מ יש לגג חרות קרפף בין  
ציתר מצית סאתים בין צפחות:

ליטלטל מנג לחצר. אע"ג  
דידע טעמא דר"מ  
(ג) דגג גבוה ומקנ דהי משום דרצ  
יתקן צר אצדימי מנג לחצר ענייניהם  
חלוקים ס"ד דלא דמו לתל צרה"ר:  
לשמואל איבא דרבנן אע"ג פירש  
מנג לקרפף. פירש

בקונטרס (ד) גג יתר מצית סאתים  
לקרפף יתר מצית סאתים כיון דחשיב  
כרמלית ול"מ ומנא ליה דאסור דאי  
משום דאמרי רצנן לקמן דגנין וחצירות  
רשות אחת וקרפפיות רשות אחת  
האם ע"כ צנן יחידים מצית סאתים  
כדפירש בסמון בקונטרס צדימירס  
לא יאמר ר"ש דהנר וקרפף רשות  
אחת דזהדיא מוכח צ"ע עושין פסקן  
(לעיל דף מג.) גבי מורע רובו דקרפף  
יתר מצית סאתים לר"ש הוי כרמלית  
ונראה לר"י דגג דלא הוי יתר מצית  
סאתים פריך לטלטל לקרפף שאינו

יתר מצית סאתים לרצנן אע"ג דדירה גג חשיב טפי מוקף קרפף שמונת  
לטלטל מנג לחצר ומקרפף לחצר אסור מ"מ או לא ממשירי מנג לקרפף  
דטפי דמי לקרפף מלחצר דלכשהוא יתר מצית סאתים הוי כרמלית כמו  
קרפף ואלר חשילו צית עשרה כורים שריא מוציא גזירה שמה יפתח הגג  
פי' שמה יפתח הגג צלמועתי וישתמשו בני הבית על הגג דרך  
הפחת וזו הוי הגג חשבו מוקף לדירה וחסור לטלטל ממנו לקרפף  
כמו (ה) מנחל אע"ג דהוי מוקף ולצסוף פתח דלא חשיב מוקף לדירה  
דדוקא בקרפף שלא הוקף לדירה לא מהני הוקף ולצסוף פתח אצל  
גג דגללא הכי חשיב קת מוקף לדירה דהא מותר לטלטל ממנו לחצר  
מהני ליה הפחת לשויה מוקף לדירה לגמרי כחצר ופריך א"ה מקרפף  
צית סאתים לקרפף צית סאתים נמי לא יטלטל שמה יפתח פירוש  
פירון האחד יתר מעשר 6) במילואו לרה"ר או לצקעה ומשום דנקט לזון  
פחת גג גני נקט נמי האי לשאנא גבי פילתת קרפף ומשני האי  
(1) פחות מניכר אצל הכא לג אג מניכר מילתא לעמוד בקרפף ולעמוד  
על הגג נמי לא מניכר אסור לטלטל ממנו לקרפף מחמת  
פחת זה: לדברי ר"מ גנין רשות אחת הן בו. גנין הוא צפירוש  
צמתני וה"ה חצירות או קרפפיות הואיל ותשמעין שיה כמו גנין אצל  
צמים לא דתשמעין חציר ועוד דכי היכי לרצנן הוי קרפפיות או חצירות  
רשות אחת דהא אפילו גג וחצר הוו רשות אחת כ"ס חצר וחצר ה"ו  
לר"מ דר"מ לא פליג ארצנן אלא גג וחצר משום דרב יצחק צר אצדימי:

ליטלטל מנייה לקרפף פחות מצית סאתים וכן מנחל לקרפף חצרות  
אצל חצר וגנין שיה תשמעין. ולרב לא פרכין בגנין השוקן לרצנן דמשוי להו רב  
דאע"ג דמשוי להו רב כרמלית מפני שפרושין זה לזה ה"ו להחמיר לאסור לטלטל על כל חצר  
וחצר חצרות מנחל דרבי חצרות מנחל דרבי חצרות מנחל דרבי חצרות מנחל  
להקל לטלטל ממוקף לכרמלית גמורה 6) דלמנחן לעיל לגבי גג בין הגנין לרב דאסור לטלטל  
לטלטל בתוכן אלא צד' אמות מ"מ הואיל ואין רשותיהו דמות דגג 6) חזי לדירה טפי (ג) מנחל  
ואכסדרה 6) לטלטל ממנו לחצורה ולאכסדרה וכו"ס הכא  
דגג חזי לדירה טפי מקרפף אצל לשמואל דמשוי גג יחידי כרמלית גמור דיותר מצית סאתים  
הוא פרכינן: גזירה שמוא יפתח הגג. ויחסר מצית סאתים ויקצרו גם את הבית למדת  
הגג מלמטה ויתנו המחילה כנגד שפת הגג דהשתא ליכא יותר מצית סאתים והוי רה"י  
ואחי לטלטולי מנייה לקרפף כמעיקרה: א"ה מקרפף. יותר מצית סאתים לקרפף יותר  
מצית סאתים נמי לא יטלטל אפילו צנן ד' דילמא מפחית חד מנייהו והוי רה"י ואחי  
למחיצתא ולא מיחוי כפחות מצית סאתים דצ"ע שאין לו מחילות לא סליק ליה אומדנא  
ספיר וסצרי אכתי טפי מצית סאתים הוא: בשתמבצא לומר. כשתעמוד על סוף  
דעתן וזה גמר דצריהן: לדברי ר"מ גנין רשות לעצמן. ומטלטלין מנגו של ראוין  
לגגו של שמעון: וחצירות רשות לעצמן. ומטלטלין מנחל וכן מנחל של רביס לחצר של רביס:  
וקרפפיות

הספדים שלנו הגיה מהרש"ל כעין הגהת הבית: [8] צריך להוסיף ואסור לטלטל (דפו"י): [9] צ"ל לחצורה (דפו"י): [10] כרמלית: [11] צ"ל דבר (דפו"י): [12] דפוס וניצחיה  
רפ"ח "כמו לחצר ואיני דפה שמשמשיין דרך הפחת דויה לקרפף ולצסוף פתח": [13] ובהו בתין הגהת הבית שמוספי תיבת מקרפף: [14] בחו"ס הרא"ש נוסף או: [15] מנג דפוי "ופריך אפי' כמקרפף":

כל גנות פרק תשיעי עירובין

להבריה מים. ולא לדירה: ומודה רב שאם כפאה על פיה. וגזירה  
יותר מעשרה אין מטלטלין 6) אלא בארבע: מאי שנא מנג יחידי.  
דאמר רב אפילו לרצנן מותר לטלטל כצולו ואפילו יותר מצית סאתים  
דכיון דמחילות לדירה נעשו אע"פ שלא לדירת מעלה עשאוה כי

אמרינן צהו גוד אסיק הוי כהיקף  
לדירה ה"ו כיון דכפאה לדור כפייתה  
זו היא עשיית מחמתה 6) לדירת מטון  
כי האמת צהו גוד אסיק הוי היקף  
לדירה: שכפאה צופתה. שצטול  
מחילותיה ממורת דירה דאין עומדות  
כל זמן כפייתה לא לדירת מעלן ולא  
לדירת מטון והוה כעמוד צעלמא וכי  
אמרת צהו גוד אסיק הוי היקף יותר  
מצית סאתים שלא הוקף לדירה  
וכרמלית היא: מתני 7) להא דרב  
חייל צר יוסף ואכסדרה: אכסדרה  
בבקעה. הנקטה כרמלית דלחמרינן  
צילוחא השבת (שבת ו:) ואכסדרה זו  
ספרה מל' רוחותיה ועומד קיריה  
על ד' יחידות ונותנין ד' קורות מימד  
לימד ועליהן מסדרין הנסרין וזותן  
הקורות קרי פי תפרה. 7) והאי דנקט  
צקעה משום דצעיר סתם אכסדראות  
סמוכות להקוף צית או חצר ואיכא  
מחילה אחת או שמים שמואל

האם דמטלטלין כדלחמרינן לקמן 7):  
ורב איבא דר"מ. כיון דלחצר בגנין  
השוקן מטלטלין צנולן אלמא לאו  
כרמלית מינה לטלטל מנג לחצר  
אלמא לחמרינן לקמן לדברי ר"מ גנין  
רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן דאין  
מטלטלין מנג לחצר. ואליבא דרצנן גג  
יחידי ליכא למיפקר ליה לרב לטלטל  
מנייה לחצר לרצנן הכי נמי שרי  
דלחמרי לקמן (65) לדברי חכמים גנין  
וחצירות רשות אחת ומטלטלין מנג

יחידי לחצר של רביס שיש לו רשות צה. ולשמואל לא מני למיפקר  
אליבא דר' מאיר לטלטל מנג לחצר דהא שמואל אצל השוקן לר' מאיר  
כרמלית משוי להו לפיכך אין מטלטלין מהן לגנן של רביס דהוא  
רשות היחיד דאפילו לא עירבה ק"ל בנס' שבת צ"ע אס לא ביחא כלי  
(דף ק:) דמטלטלין כצולה 6) והא דלחמרי לקמן לדברי חכמים גנין  
וחצירות רשות אחת שמואל מוקי לה בגג צין הגנין דלשמואל דאית ליה  
גוד אסיק צמתיות שציהן ליכא לכל אחד יותר מצית סאתים א"י  
גג יחידי ליכא יותר מצית סאתים ואשמעין אע"ג דגג לרצנן רשות  
מיוחדת וחצר הוא רשות שותפות מטלטלין דלא גזור רצנן מרה"י  
לרשות שותפין אלא צמתים כגון מצית לחצר: בישום דרב יצחק. צריס  
יותר מצית סאתים כיון דלחצר דהאי גוד אסיק לא הוי היקף לדירה  
וכרמלית היא לטלטל מנייה לקרפף יותר מצית סאתים שחי אמות צה  
וכ' אמות צהו אלמא אמרי לקמן לדברי חכמים גנין וחצירות רשות  
אחת וקרפפיות רשות אחת דאין מטלטלין מהן לקרפף. ואליבא דר"מ  
ליכא למיפקר לטלטל מנג לקרפף דהא תרווייהו כרמלית מינהו דהא  
(6) גג יחידי יותר מצית סאתים אוקימנא גזירה משום תל צרה"ר. ולרב  
נמי אליבא דרצנן ליכא למיפקר דהא רב גג יחידי יותר מצית סאתים  
רה"י משוי ליה. ובגנין השוקן לרב אליבא דרבי מאיר דמותר לטלטל  
בצולן ליכא למיפקר לטלטל מנייהו לקרפף 6) פחות מסאתים גזירה  
משום תל. ולרצנן מנג יחידי אליבא דרב דמשוי ליה רה"י נמי לא פרכינן

ליטלטל מנייה לקרפף חצרות סאתים וכן מנחל לקרפף חצרות  
אצל חצר וגנין שיה תשמעין. ולרב לא פרכין בגנין השוקן לרצנן דמשוי להו רב  
דאע"ג דמשוי להו רב כרמלית מפני שפרושין זה לזה ה"ו להחמיר לאסור לטלטל על כל חצר  
וחצר חצרות מנחל דרבי חצרות מנחל דרבי חצרות מנחל דרבי חצרות מנחל  
להקל לטלטל ממוקף לכרמלית גמורה 6) דלמנחן לעיל לגבי גג בין הגנין לרב דאסור לטלטל  
לטלטל בתוכן אלא צד' אמות מ"מ הואיל ואין רשותיהו דמות דגג 6) חזי לדירה טפי (ג) מנחל  
ואכסדרה 6) לטלטל ממנו לחצורה ולאכסדרה וכו"ס הכא  
דגג חזי לדירה טפי מקרפף אצל לשמואל דמשוי גג יחידי כרמלית גמור דיותר מצית סאתים  
הוא פרכינן: גזירה שמוא יפתח הגג. ויחסר מצית סאתים ויקצרו גם את הבית למדת  
הגג מלמטה ויתנו המחילה כנגד שפת הגג דהשתא ליכא יותר מצית סאתים והוי רה"י  
ואחי לטלטולי מנייה לקרפף כמעיקרה: א"ה מקרפף. יותר מצית סאתים לקרפף יותר  
מצית סאתים נמי לא יטלטל אפילו צנן ד' דילמא מפחית חד מנייהו והוי רה"י ואחי  
למחיצתא ולא מיחוי כפחות מצית סאתים דצ"ע שאין לו מחילות לא סליק ליה אומדנא  
ספיר וסצרי אכתי טפי מצית סאתים הוא: בשתמבצא לומר. כשתעמוד על סוף  
דעתן וזה גמר דצריהן: לדברי ר"מ גנין רשות לעצמן. ומטלטלין מנגו של ראוין  
לגגו של שמעון: וחצירות רשות לעצמן. ומטלטלין מנחל וכן מנחל של רביס לחצר של רביס:  
וקרפפיות

הגהות הוב"ח

[א] בצקת ד"י רבה  
(גליקן דפוס וילנא). אין  
דיו שמו בבביר ומצוי  
יותר רבה (דק"ס):  
[ב] דפוס וניצחיה וכתב'  
[א] מטלטלין על  
גבה"כ כו': [ג] מחיצותיה  
(דפוס שאלוניקי וכתב'):  
[ד] במאן ע"ד סוף הברור  
ליחא דברפ"ר ובתנ"ך:  
[ה] ובא"י: [ו] מטלטלין  
בבולה וכן בגג  
יחידי אע"ג איבא  
דשמואל [ז] כרמלית  
משיר לחון והא דאמר רב  
כצ"ל. מהרש"א [ח] שיש  
(ליוקן): [ט] וכן פ"ט  
מנייהו לקרפף פחות  
מסאתים צ"ל. מהרש"א  
(ליוקן) מהרש"א גזירה  
כך את דפוסו "ליכא  
למפקר לטלטל  
[י] וניצחיה לקרפף וכן  
ליטלטל מנייהו לקרפף  
פחות מסאתים". ועייש  
עוד במהרש"א: [יא] ס"א  
דומת דתד תוי לדירה  
טפי שחבריה רשיל  
(גליקן). ואת נוסח  
הספדים שלנו הגיה מהרש"ל כעין הגהת הבית: [12] צריך להוסיף ואסור לטלטל (דפו"י): [13] צ"ל לדירה (דפו"י): [14] דפוס וניצחיה  
רפ"ח "כמו לחצר ואיני דפה שמשמשיין דרך הפחת דויה לקרפף ולצסוף פתח": [15] ובהו בתין הגהת הבית שמוספי תיבת מקרפף: [16] בחו"ס הרא"ש נוסף או: [17] מנג דפוי "ופריך אפי' כמקרפף":

מסורת הש"ס  
עם הוספות

(א) לעיל סה. ולקמן ד':  
(ב) [סוכה י"ז:]: (ג) [ע"ט.  
לעיל פ"א:]: (ד) [ס"א:  
ד' ע"ד:]: (ה) וכו"כ תוס'  
לעיל כה: ד"ה ורבי,  
(ו) רש"י: (ז) לעיל כד  
ע"א.

הגהות הוב"ח

(א) רש"י ד"ה ושמואל  
וכו' מנייהו כרמלית  
וינוס דהא בגג יותר  
כל"ל וזכנה יחידי נמחק:  
(ב) בא"ח דגג חזי  
(ג) אע"ג טפי מחצורה  
ואכסדרה: (ג) תוס'  
ד"ה לטלטל וכו' דר"מ  
בגג וכו' ועניניהם  
חלוקים: (ד) ד"ה  
שמואל וכו' פי בקונטרס  
מנג יתר: (ה) בא"ח  
ואסור לטלטל ממנו  
לקרפף מנו מקרפף  
לחצר אע"ג וכו' וכו'  
ופריך [א] הכי מקרפף  
וכו': (ו) בא"ח ומשני  
האם חי מפחית:

ליקוטי רש"י

בוותד. ממוקן [ע"פ  
ספחים לג.]. אכסדרה.  
מקורה גג חלק עליות  
שלא ואזו משופע והיא  
קירוי שכל הש"ס (לעיל  
כה). בבקעה. להי נקט  
בנקעה דמחזן שאינה  
סמוכה לצית אין לה  
דעתן שאין עושין דעות  
לשם אכסדרה אצל עשמים  
שעושין אותה לפני הבית  
ודופן הבית סוממה  
מחציה. א"א אמרינן  
פי' תקרה יורד  
ועצמה מפריס  
עשירינן (דף ז'):  
צ"ל צ"ל דעת ליה  
אצל אס הימה שס דופן  
שלימה אית ליה יורד  
וסומה צמחיתיה [סוכה  
י"ז:]. בשתמבצא לומר.  
כמחיצתא. מנייהו  
מתלך קן. חצירות  
רשות לעצמן. ומטלטלין  
ממנו של רביס לחצר  
רביס גלא עירובין וכן של  
ידי ידע ליה לחצר ר'  
מחיל גבות רשות אחת כן  
שמעין מנייהו חצירות  
נמי רשות אחת שחי אין  
תשמעין מימד כמתים  
דזמנו לגנין אצל מנג לחצר  
לא דקדתי וצלב שלא  
יהא גג גובה ממדירו  
עשרה וכו' שכן מנג לחצר  
(לעיל פ"ט).

הגהות הוב"ח

[א] בצקת ד"י רבה  
(גליקן דפוס וילנא). אין  
דיו שמו בבביר ומצוי  
יותר רבה (דק"ס):  
[ב] דפוס וניצחיה וכתב'  
[א] מטלטלין על  
גבה"כ כו': [ג] מחיצותיה  
(דפוס שאלוניקי וכתב'):  
[ד] במאן ע"ד סוף הברור  
ליחא דברפ"ר ובתנ"ך:  
[ה] ובא"י: [ו] מטלטלין  
בבולה וכן בגג  
יחידי אע"ג איבא  
דשמואל [ז] כרמלית  
משיר לחון והא דאמר רב  
כצ"ל. מהרש"א [ח] שיש  
(ליוקן): [ט] וכן פ"ט  
מנייהו לקרפף פחות  
מסאתים צ"ל. מהרש"א  
(ליוקן) מהרש"א גזירה  
כך את דפוסו "ליכא  
למפקר לטלטל  
[י] וניצחיה לקרפף וכן  
ליטלטל מנייהו לקרפף  
פחות מסאתים". ועייש  
עוד במהרש"א: [יא] ס"א  
דומת דתד תוי לדירה  
טפי שחבריה רשיל  
(גליקן). ואת נוסח  
הספדים שלנו הגיה מהרש"ל כעין הגהת הבית: [12] צריך להוסיף ואסור לטלטל (דפו"י): [13] צ"ל לדירה (דפו"י): [14] דפוס וניצחיה  
רפ"ח "כמו לחצר ואיני דפה שמשמשיין דרך הפחת דויה לקרפף ולצסוף פתח": [15] ובהו בתין הגהת הבית שמוספי תיבת מקרפף: [16] בחו"ס הרא"ש נוסף או: [17] מנג דפוי "ופריך אפי' כמקרפף":

תלמוד בבלי <עון והדר> - ד עירובין תלמוד בבלי עמוד מס 192 (הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה 0)